Kemal Özer

Sevdalı Buluşma

Şiir

ADAM

Kemal Özer

•

Sevdalı Buluşma

ADAM YAYINLARI
©
Adam Yayıncılık ve Matbaacılık A.Ş.

Birinci Basım : Şubat 2005

Kapak Tasarımı : Zeynep Karafakıoğlu

05.34.Y.0016.968
ISBN-975-418-852-1

Kemal Özer

●

Sevdalı Buluşma

Şiir

ADAM

SEVDALI BULUŞMA

"Bir aşk mektubudur, bir sevdalı buluşmadır
milyarlarca yıl gecikmeyle gördüğümüz yıldızlar."

Özdemir İnce

YARINA SELÂM

Bir gün – ordaydık diyelim bu dünya konuşulursa
ışığını bizden de aldı, bizim birbirimize uyanan bakışımızdan

Bir soluk – diriltti diyelim solgun bir yazgıya dokununca
bizden de geçti, bizi tanımlayan o alev titreşimli hızdan

Bir mektup – yazılmış diyelim prangalar eskitmenin soğuğunda
bizden de bir damla, her satırında bir damla direnen sabrımızdan

El ele tutuştuk sevgilim, bizi de sınadı bilenmiş orağıyla
emek kardeşliğinin rüzgârı bir daha eksilmedi alnımızdan

El ele yükseltilen bir doruk – tekili taşırmak için çoğula
yeryüzü kalabalığına varmak için kabuğunu kıran yalnızdan

yeni bir renk katmak için her yağmur sonrası gökkuşağına
kıvılcımlar saçan çeliğe su vermek için gözyaşımızdan

yaşamı düğüne dönüştürmek, hak edilmiş mutluluğa
bir gelin ışıltısı devşirmek için yüreği aşılı her kızdan

Hepsini bizde bir araya getirdi bu sevdalı buluşma
yarına bir selâm, kızıllığı yıllar sonra da ışıyacak yıldızdan

IŞIĞIN NABZI

Türküde ürperen coşkuya yine cop
ezginin dolaştığı yollara yine sis bombası

Günün terini akşamın serinliğiyle
kurutanlara yine yok soluklanma zamanı

Tohumu dirilten suya yine zehir
suyun nöbetini tutanlara yine gözaltı

Ağaca balta, ağacın tırmandığı göğe
yine bacalardan sülfür dumam

Dile yasak, konuşana yine dörtduvar
yine her sesten uzak, her görüşe kapalı

(Ne işi var şiirin şimdi bunlarla
diyenler yine kıvıracak burunlarını)

Oysa bir an bile susmuş değil sevgilim
her Mayıs olduğu gibi yine alanlarda ışığın nabzı

Yine binlerce ağızdan, yine arınmış bir yürekle
doruğa çıkararak yine sevdalı bir buluşmayı

O HALDE

Duyalım istemiyorlar sürgündeki köyleri
damlar hâlâ yerle bir, ocaklar yıkık

İstemiyorlar kalan külü görmemizi
duman hâlâ tütüyor, bütün tarlalar yanık

Konuşandan sökülüp alınmış sesi
yürüyene bir tek acının yolu açık

Ağıtlar soğutabiliyor ancak yüreği
gözyaşına bir tek yanıt var o da ıssızlık

İstemiyorlar sevgilim bir araya gelmemizi
o halde bir daha okumalı o iki dizeyi artık:

Sen orda dalından koparılmış bir zerdali gibi dur
*ben burda zerdalisiz bir dal gibi durayım**

Bir daha sınayalım o halde biz de kendimizi
bu sevdalı buluşmayla her zorluğa karşılık

Diyelim ne zerdalisiz bir dal, ne dalsız bir zerdali
biz bir ağacın değil, bir yurdun gövdesine aşılandık

*A.Kadir

SEÇİM

Öyle bir seçim ki bu, yüz yüze gelmeliyiz
bizden önce yola çıkanlarla, her birinden bir iz

bir işaret, bir soru, bir yazgı kalmıştır bakmasını bilene
ister o izi sür, işarete uy, o soruyu ve yazgıyı bir daha dene

istersen bir kayayı aşağıya yuvarlamış gibi göğsü kabararak
bir yamacın tepesinde dikilip seni seyreden doruğa bak

Öyle bir seçim ki bu, nasıl yorumlarsan o kayayı
ister ayağı tökezleten bir engel, ister düştüğü yerde kalması

tıpkı üstüne basıldıkça yeniden kanaması yaralı bir karanfilin
nasıl yorumlarsan, ya soluğunla omuzlayıp yürüyeceksin

her tırmanışta bir türküyü taşıyarak bugünden yarına
ya hiç kıpırdamadan duracak yerleşen tortu bakışlarına

Öyle bir seçim ki sevgilim, yürüdükçe yan yana getirmeli
her türküde dile gelen bir yürekle her yürekte konuşan bir dili

yürüdükçe sevdalı bir buluşmaya doğru adım adım
o doruktan yuvarlananı biz alıp yeniden yukarıya çıkaralım

CANLI SİPER

Parmağı tetikte bir gemi, ambarı alev yüklü
ne zaman yola çıksa geçmek için gözyaşı denizinden

Bir daha gelir gözlerimin önüne o sarsıcı görüntü
yürüyerek bir korkuyla bir telâşın çarpıntılı izinden

Bir adam, iki büklüm, sığındığı duvarın dibinde,
siper ediyor kendini kurşunlar uçuşurken

Bir çocuk, eğmiş başını o canlı siperin gerisinde,
yüreği bir kuş gibi nerdeyse fırlayacak yerinden

Yan yana durmalıyız sevgilim biz de o adamla
eksilmesin bir an bile çocuğun beslediği güven

Korku karşı koyamazsa atılan kurşunlara
kurtarmaya yetmezse can telâşı ölümden

Biz de bir zincir örmeliyiz, her halkası
bu sevdalı buluşmanın direnciyle yenilenen

Bir zincir, tetikten geri çekene değin o parmağı
o gemiyi boşaltana değin alevli yükünden

TECRİTTEN GELEN MEKTUP

"Görülmüştür" damgasını yırtarak çıkıp geldi
mektup değil de sanki alev soluyan bir ağız

Onca zorlu kışın örtü tanımaz kardeleni
zincir dinlemeyen yürek, kilit vurulamayan hız

Çıkıp geldi anımsatmaya f tipi hücreleri
ölüm oruçlarının geride bıraktığı anız

Bir sorular fırtınası estirerek diyor ki:
"Ne zaman yankı bulur kulaklarda çağrımız?

sizin de karşı durmanız, yükseltmeniz için sesinizi
daha ne kadar ölmeli, ne kadar sakat kalmalıyız?

geçmişten bugüne Pir Sultan'ın, Nâzım'ın taşıdığı gibi
yaşananı ne zaman duyacak, duyuracak tanıklığınız?"

Öyleyse yetmiyor sevgilim aşmaya bu tecriti
yine şiirde kalıyor şiirle haykırdığımız

Bir sevdalı buluşmada mayalayıp tepkimizi
öyleyse biz kendimiz birer çığlık olmalıyız

FOTOĞRAF

Bir fotoğraf kalacaksa bizden, biri ona baktığında
bizi birbirimize aşılayan ikiz duyarlığımızı görsün

Sözün örtüsünü açıp eylemi çıkarmak için ışığa
her adımda sınavdan geçiren alınyazımızı görsün

Yıkımın çarkı kırılsın da acıdan arınsın diye dünya
onca çileye sabırla direnip kafa tutmamızı görsün

Boğulan bir çığlık mı var zindan duvarları ardında
kimse duymasa bile bizim duyacağımızı görsün

Sessizliğe bürünse ortalık, herkes susacak olsa
yine de kısılmayan bir sesle konuşan ağzımızı görsün

Biri baktığında sevgilim bizden kalacak o fotoğrafa
her sevinci bir hasatta devşirip yaşadığımızı görsün

Yaşamın ürettiği sevinç ömrümüzün hasadıyla buluşunca
birbirimizin yüzünde bir yıldıza baktığımızı görsün

Bu sevdalı buluşmadan bir görüntü yansırsa yarına
ona bakan yalnız bizi değil, bizde ışıyan o yıldızı görsün

İKİ KİŞİLİK PORTRE

İKİ KİŞİLİK PORTRE

Senin suskun bir gününden alıyor belki
ilk çizgisini, erken kararmış bir kış ikindisinde
tek başına otururken bahçenin dilsizliğine karşı,
gökten bir el uzanır da ürperen omuzlarına
bir hırka bırakır diye beklediğin

Belki de benim bir kapıyı aralamak için elimi
uzattığım andan, daha önce ona değen bir başka elin
tutamakta bıraktığı sıcaklık hâlâ orda mı
diye gizli bir umutla duraksadığım

ikimizin daha bir araya gelmeden başlattığı portre

BİR ÇİZGİ DAHA

Üstünü örttüler bir çocuğun. Anlamadılar
örtülen çocuk değildi. Boğulup kalan
bir dünyaya-geliş çığlığıydı, bir sessizlikti
fırlayıp çıkmak isteyen boğazından, gökyüzüne
bir bakış, rüzgârını aralayıp bulutların.

Üstünü bir şiirle örttüler. Görmediler
açılıp kapanan dudakları. Suskunluğun
oyup boşalttığı bir okyanusta, sularla
dibe inen ve bir daha yükselmeyen son ışıltıları.

Bilmediler onu nasıl çıkarmak istediğini
örtülen şiirin altından, nasıl soluk verdiğini
dudaklarına, yeniden su yüzüne çıksın diye ışıltılar
okyanusu nasıl doldurduğunu gözyaşlarınla.

Nasıl bir çizgi daha ekleneceğini görüntüne,
hiç karşılaşmadığın bir çocuk için bile
gözyaşı dökecek kadar yüreğindeyse yeryüzü.

TELEFON KULÜBESİ

Geçip gidemeyeceğin için seni çağıran
o gözyaşlarının önünden, orda bekliyorlardı
biliyordun, onun için girdin o telefon kulübesine.
Geride bir yaşam bırakıyordun, onun için girdin.
Dönüp bakmamaya kararlıydın bir daha,
senden kesilip alınmış bir tutam saç gibi kalacaktı,
ellerinde gezdire gezdire çizgileri artık
silinmeye yüz tutmuş bir kapı anahtarı gibi,
anlatacak kimse bulamadığında karşısına oturup
dertleştiğin artık yaşamayan sevgili bir anı gibi.

Ve ileride bir yaşam duruyordu, onun için girdin.
Bir adım sonrası hiç yaşamadığın bir ülkeydi,
kıyısına vardığında daha hiçbir şey yansıtmayan
sulardı, eline kalem aldığında yazmanı bekleyecek
bomboş kağıtlardı bir adım sonrası, kararlı ve ürkek.
Biliyordun son kez akacaktı gözlerinden
bir daha dönüp bakmamanın kederi bir yaşama
ve ilk kez buluşturacaktı kocaman bir sevinçle yüreğini,
yıllardır hak ettiğine inandığın, ama bir türlü
eline geçiremediğin kocaman kanatlarıyla bir sevincin.

Akacak yaşların sınırı üstündeydi o telefon kulübesi
önünden geçip gidemezdin, onun için girdin.

EN ÇOK İSTEDİĞİN

Çoğu toprağın üstündeydi bıraktıklarının,
altındaysa iki anı, ikisi de artık solumayan.
En çok onlar bilsin isterdin, dışına çıktığını
ufuksuz bir limana seni demirleyen yazgının.
Alıp götürecek rüzgârdan en çok onların payına
bir ışık tohumu düşsün, yılların biçtiği ekini
yeniden üretmiş olarak bir hasat sevinciyle.

Ne zaman görsem kıpırdadığını sessiz dudaklarının,
içinden bunları geçirdiğini, bunları duyurmaya
çalıştığını düşündüm onlara hep, o iki anıya.
Ne zaman bir ürperti geçtiğini görsem derisinden
ellerinin, o iki anıya uzandığını düşündüm hep,
bunları konuşmak için hazırlandığını
diz çöküp gömütlerinin başında.

ARTIK SATILMAYAN KİTAP

Çocukluğu niye ayrı tuttuğunu anladım.
Geride bir yaşam bırakmıştın, bir daha
dönmemek üzere. Bırakmıştın kalan ne varsa
o günlerden. Ama çocuk gözlerinin rengine
duygu katan bir kitap, çocuk ellerinin ufkunu
başka göklere genişleten – o sürekli önündeydi
bir daha açmamak üzere örttüğün kapının.

Anladım, bunca yıl sonra niye başladın aramaya
artık satılmayan o kitabı. Bulduğunda niye sevindin,
sayfalarını çevirirken kürek şıpırtıları gelecek kadar
kulağına, haritalarda bile adı geçmeyen küçücük
bir adaya doğru yola çıkmış bir tekneden. Niye
aralanan kapının önünde bana sarılıp paylaşacak
kadar, şaşkın bakışlarına aldırmadan gelip geçenlerin.

TANIKSIZ BIRAKILMAK

Hiç aklına gelmemişti – bir taşına takılıp
tökezlediğin bahçeyi, gölgesinden at sırtında geçtiğin
sokağı, alnına kutsal su serptikleri avluyu
kaç kez seyretmiştin fotoğrafların tanıklığında

Hiç aklına gelmemişti – esirgenecekti bir gün,
elinden alınacaktı bütün o görüntüler, tutsak
düşüreceklerdi tanıksızlığa, geri döndürmek için
yeni bir yaşama doğru attığın adımları

Yürüdüğün yola mı tanık olmalı
yürüyüşün kendine mi yoksa –
atacağın adıma bağlı
neye tanıklık edecekse ayakların

ikinizi ayıran yazgının. Orda duruyordu, aşağıda –
sütünle beslediğin, üstünü örttüğün, adımlarını kolladığın.
Kapı kapanmış ve orda kalmıştı, ayrılırken
onca yıl sonra yine birlikte geçirdiğiniz o günden.
Tanığı oldum gözlerinin, aradaki cama çarpıp da
yere düşen bir kuş gibi baktı sana, otobüs yola çıktığında.

birlikte yürüdüğümüz bir sokakta, nasıl sevindi
rastlayınca arkadaşlarına. Seni onlara tanıştırırken
nasıl delip geçti onca yılı, sona erdirircesine
öksüzlüğünü bir kıvılcım, sesinin duygulu titreşiminde.

işlemeyi unutmuştu saatler, onun gelmesini
beklediğin evde. Gelen o değildi, toprağa elinle
diktiğin bir fidanın senden uzakta ne kadar
boy attığıydı, ne kadar duyarlı kaldığıydı
anıların gölgesinde. Bir sesti, göz göze geldiğinde
ne istediğini merak ettiren, bıraktığın yokluğa
ne bedel biçtiğini. Ancak onunla buluşunca
sorgu bitecek, saatler başlayacaktı işlemeye,
yelken açan yüreğinin seni kıyısına getirdiği gecede.

bir başka buluşmanın. Bir evi vardı artık
dümeninde kendi durduğu. Su yollarından
geçirip limanlara demirlediği bir yüzer ev.
Bir karısı vardı, yalnız birkaç ayı kalmıştı
doğacak bebeğinin. Buluştuğunuz yemekte
hafifçe sallanıyordu suyun yüzünde ay
olgun bir meyve gibi koparılmaya hazır,
ama elini uzatsan ona değil de
küçük çırpıntılarla kıyıya vuran
bir denizin yavaşça dibe çektiği
geçmiş günlere değecekti parmakların
ve duyacaktın iki yürekte aynı anda
zamana yön değiştiren gelgiti.

Böyle olur her zaman –
anımsatmak için kendini
bir adım öne çıkar
ayrıntılardan biri

İKİZ DOĞUM

Camın ardında o akşam, bir doğum öncesiydi
beklediğim. Yere değen tekerlekleri uçağın
bir nokta koymayacaktı çünkü yolculuğa.
Kapısı açıldığında, yolcular inecek değildi yalnız
merdivenden aşağı. Bir türlü yatışmak bilmeyen
bir ürperti de gelip dayanmıştı aşılacak sınıra.

Camın ardında o akşam, yalnız açılan kapıyla
inen yolcuları değil o ürpertiyi de bekledim.
İnanmakla inanmamak arasında gidip gelen kelebek
bir seni havalara sıçratan sevince kondu
bir beni yeniden kendime getiren heyecana –
beklenenle bekleyen aynı anda doğmuştu.

İLK 1 MAYIS

1 Mayıs değil miydi, açılan bayraklarla yine
bir büyük bayrama dönüştüren gökyüzünü.
1 Mayıs değil miydi, alanlara doğru yayılan
yeni bir gökkuşağı altında ilk kez
yürüyüşe çıkanların, çıkaranların coşkusu
ellerinden tutup da çocuklarını. İlk değil miydi
hem çıkanlar için o gün, hem çıkaranlar için.

Biz de tanıştık o coşkuyla, ilk kez ve birlikte
1 Mayıs yürüyüşüne katıldığımız gün, sen
sabahattin ali'yi tutarak elinde, ben asım bezirci'yi.

EYLEM

Eylem. Yan yana iki hece. Biri ötekinin
yanına gelmese kim konuşur kılacaktı
susanı, kiminle yürüyüşe geçecekti ayağa kalkan,
kimin kanı dolaşacaktı şarkı söyleyenin
damarlarında, kimden öcü alınacaktı hasatsız
gecelerin, kimde bir ışıltı kalacaktı şafaktan?

Kim öğretecekti yan yana gelmek için bize
yolun da eylem olduğunu, her eylemin
bir heceden yola çıkmak olduğunu öbür heceye?

YENİ BİR ADRESE ANAHTAR

Adımız artık yazılabilirdi kapısına, bizimle
anılabilirdi çünkü bu ev. Sen başka bir toprağa
ayak bastıydın, ben yeniden keşfe çıktıydım
ayak izlerimin yıllardır tanıştığı bir kenti.
Başka bir ülkeden göç ettiydi senin genzini
tutsak alan çiçek kokusu, benim bir aynanın
kıyısına iliştirdiğim resimler yeni bir duvar
edindiydi kendine. Sende başka bir yazgıdan
arta kalan boşluğu, bende sancılanan gündoğumu
dağladıydı sımsıcak bir ışıkla.

Adımızı yazabilirdik artık, bunların hepsi de
yeni bir adrese anahtardı çünkü.

Yel gibi geçip gitse de anı/atlar
yeleleri uçuşup duruyor hâlâ
seni bana getiren yolculuğun
perçemi soluk soluğa alnımda

OKURKEN

Okurken çizdiği bir satırı gördüm o elin
bir kitapta. O eli gördüm, o elin ışığını.
Sahipsiz bir karanlıktan çıkardı beni.
Kitap oradaydı ve bilmiyordum orada
olduğunu. Kitabı okuyan oradaydı ve
bilmiyordum, çizilmiş satırı görene değin.

Senin elindi o satırı çizen, bir sayfayı
çevirince incecik bir ışık düşüren geceme.
Elimden tutan senin elindi o ışığa doğru
yürürken. Bilmiyordum ve öğrendim
yıllar sonra yeniden okurken o kitabı.

ELLERİN

İlk kez baktığımda ellerine
üzgün damarlarını görmüştüm –
bir yaranın üstüne eğilip de
sağaltmak için çırpındığını yıllardır.
Süzülüp geldiklerini görmüştüm
umutsuz bir karanlığın balçığından –
o balçığa dönmek üzereydiler yine.
Görünür olmasa da o yarayı görmüştüm –
köklerinin sarktığını yılların derinliğine.

İlk kez tuttuğumda ellerini
bir kuyunun dibine iner gibi olmuştum
birlikte ağmak için yukardaki ışığa.

YÜZÜN

Bir sözcük, belki yıllar önce okumuşum
bir kitapta, belki bir konuşma cümlesinden
sıçramış kulağıma. Yeniden duyuyorum onu
başımı kaldırıp süzülen bir buluta bakarken
ya da tam adım atmak üzereyken bir yolculuğa.

Yeniden, ama bir güzellik çıktığı vakit karşıma
ya da yüreğim yeni bir heyecanla tanışınca
o sözcük değil artık duyduğum, onun titreşimi.
Tıpkı gördüğüm bir kıvrımın yıllar sonra
bir nakışta ışıyıp yeniden öne çıkması gibi.

Tıpkı dokunduğum bir yüzeyde yeniden
bir pürüzün parmak uçlarımla buluşması,
bir kokunun küçük bir esintiye sığınıp
yeniden ardıma takılması, atılan
bir taşın suyu yeniden uyandırması gibi.

Bir sözcük nasılsa senin yüzün de öyle,
görüntü değiştiriyor her yeni kıvrımla birlikte
pürüzlere değdikçe dokunurluk kazanıyor
kokudan gezginliği öğreniyor, sudan akıcılığı –
durmadan yeniliyor senin titreşimini bende.

YOKLUĞUN

Seninle birlikte yokluğun da indi
uçağın merdiveninden. Ordaydı, elimi
kaldırıp salladığımda sana. Bir ayna çıkarıp
son kez kendine baktığında. Bir camın
iki yanındayken, daha bir araya
gelmemişken o akşam. Ordaydı, sevinçle
sıçradığında küçük bir kız çocuğu gibi havaya.

Doğum telâşının yanıbaşındaydı, yerinde duramayan
bir şaşkınlığa bitişik, sevinci gölge düşürerek
sınamaya hazır. Ordaydı, incecik bir sızıyla
zaman zaman yoklayıp da anımsatmak için kendini.

SORU VE KARŞILIK

Sesle değil, belki titreşen bir kirpik kıvrımıyla soruyorsun:
sende ne bulduğumu? Tatmadığım bir genişlik, – diyorum –,
düşünmediğim bir koku, aklımdan bile geçirmediğim
ama içine çekip alan benzersiz bir öykünün yol arkadaşlığı.

Genişlik: yıkıntılardan arta kalmış değil, ağaçların
kıyılara çekilip yeri göğü bir çayır yeşiline bıraktığı.

Koku: tohumu toprağa düşmeyen, rüzgârı çiçeklerin
dallarından esmeyen, görüntü ve nesneden bağımsız.

Yol arkadaşlığı: tarihin el değiştiren uçsuz bucaksızlığına
bir kenti elinden tutup yürüyen küçük bir öyküyle yanıt.

Ne diyebilirim başka, yeni bir soru gölgesi düşürmeden kirpiğine?

GÜVEN

Kim değiştirebilir kulağıma fısıldayan soluğunu,
bizi yan yana getiren Haziran gecesinde –
bir an, ama yalnız o gecenin değil, düşü görülmüş
nice gecelerin yalımıyla ışıltılı, görülecek
nice düşleri de köpürterek akıp giden yıllar sonraya.

Soluğunu kim değiştirebilir, karanlığı koyultup
hiç ağarmasın diyeceğimiz bir güne bizi çağıran –
hiç soğumasın derimize bırakacağı ter yangını,
hiç susmasın yol gösteren çarpıntı yüreklerimize,
bizi bizden alıp götüren yolculuk, sona ermesin hiç.

Başımı kaldırıyorum yazdığım şiirden, ordasın, o ânın içinde,
kim değiştirebilir diyor içimi dolduran ses, güvenle.

Bir yanı ışık içindedir
bir yanı gölge –
gölgeyle ışık yer değiştirir sonra
gördüklerini o zaman
bir daha tanımlaman gerekir

SÜREKLİLİK

Ne zaman buraya gelsek, balkonda
yan yana oturulan bu öğle dinginliğine,
yan yana ve uzun süre konuşmadan –
biliyoruz neyi hazırladığını sessizliğin
akşam neler geçiriyor aklından
ve nelerin özlemiyle ürperiyor deniz,
elimizde tuttuğumuz kitaptan
yeni bir sayfayı çevirir gibi
birbirimize döndüğümüzde yüzümüzü
nelere yeniden kavuştuk göreceğiz

TELÂŞ

Aklımdan geçiriyorum bakarken
çatı aralığında yuva kuran serçeye,
yalnız çöpleri taşımıyor sanki
yavrularını büyütüp uçuracağı günlerin
telâşı da gidip geliyor gagasında,
sen olmasan ben de dolup taşardım
bunca yıl kullandığım sözcükleri
kime bırakıp giderim telâşıyla

ANLAŞMA

Gelin bir anlaşma yapalım, dedi yağmur.
Siz ilk sığındığınız günü yaşayın
ben buluttayken. Birbirinizi ilk gördüğünüz –
saçak altına sığınanlar arasında. Daha
bir adı bile yokken göz göze gelmenin
ilk damlalar duyumsattığında ıslaklığımı.
Yine güneş çıksın ben gelip geçtikten sonra,
bir gökkuşağı alsın buluttan arta kalan
boşluğun yerini. Bir daha tanıştırsın
sizi birbirinize, onun altından geçersek
yeni bir dünyaya adım atarız duygusu.

SÖZ

Yerine getirilmemiş bir söz kalmasın –
bütün dileğim bu. Söz vermiştim, elini
elimde tutarken, yüreğimi her gece
yeniden kuracaktı duygularım, zamanı
geldiğinde anımsatmak için yaşadığımı
yenilgi nedir bilmeyen bir sabırla.
Söz vermiştim, gözlerimi ufukta uzaklaşan
bir buluttan geri alıp gözlerine bakarken,
hazır tutacaktı sana doğru attığım adımlar
yeni bir yolculuğun eşiğinde her günümü.
Söz vermiştim, sabahın ilk ışıkları vururken
içinde inci saklayan bir istiridye bulmuş gibi
coşkuyla dönecektim uyandığımız yatağa.

Güneşten ve denizden çıkıp geliyor
ayaklarının ucuna basarak yaz –
seni en iyi anladığım dil
en iyi anlattığım dil kendimi

SEN GELMEDEN

Sen gelmeden yalnızca bakardım sözcüklere,
şimdi görüyorum. Denize girdin ya az önce,
sen gelmeden bir sözcüktü o. Bakardım
karşıma çıktığında, ama şimdi görüyorum –
yalnızca bir sözcük değil, içine seni aldı.
Sana bakarken denizi de görüyorum artık.

YAN YANA

Deniz kıyısı – yan yanayız bütün yaz. İki iskemle –
yan yana oturuyoruz her sabah. Yüzmek için
ayrıldığımızda kıyıdan, ikisi de yalnız kalıyor,
ama yan yana. Bizi görüyor onlara bakanlar,
ardımızda ne kalırsa hepsini yan yana getirdiğimizi –
niye ordalar sorusuna verilen bir yanıt gibi.

SUSKUN YAY

Kıyı her zamankinden daha kalabalıktı
hafta sonları. Haykırışlar alırdı yerini
kumsalda mayalanan sessizliğin. Ve sorardık
bakışlarımızla: onlar mı gürültücü, biz mi suskunuz?

"Ağırlıkları taşıyamaz olur sözlerin ardına takılan
kaslar, söyleyecek gücü kalmaz koşturup duran
ağızların, oysa bir yay gibi üstüne basıldıkça
dünyayı bile titretecek kadar gergindir suskunluk."

Konuşacak olsaydı böyle derdi doğa
ve duyacak olsa haykıranlar bu yanıtı
susarlardı üstüne daha çok basmak için o yayın.

YAZSONU

Bizden başka kimse kalmadı artık kıyıda.
Deniz geriye çekti sularını ayaklarımızın
önünden. Her sabah nasıl geldiysek
bütün yaz, yine geliyoruz elimizde iki iskemle –
iki ülkenin sınır tanımayan yüzlerini
taşıyarak yüzlerimizde, esmer ve sarışın.
Yaprak kımıldamasa bile içimizde bir yazgının
yine kanat vurmaya hazır iki yönlü rüzgârı.
Zaman yine sürdürüyor tanıklığı, ama öyle hafif ki
üstüne bir taş koymazsak nerdeyse uçup gidecek.

İÇİNDEKİLER

Sevdalı Buluşma
- Yarına Selâm 10
- Işığın Nabzı 12
- O Halde 14
- Seçim 16
- Canlı Siper 18
- Tecritten Gelen Mektup 20
- Fotoğraf 22

İki Kişilik Portre
- İki Kişilik Portre 27
- Bir Çizgi Daha 28
- Telefon Kulübesi 29
- En Çok İstediğin 30
- Artık Satılmayan Kitap 31
- Tanıksız Bırakılmak 32

Yürüdüğün yola mı tanık olmalı
- Tanığı Oldum 34
- Tanığı Oldum 35
- Tanığı Oldum 36
- Tanığı Oldum 37

Böyle olur her zaman
- İkiz Doğum 39
- İlk 1 Mayıs 41
- Eylem 42
- Yeni Bir Adrese Anahtar 43

Yel gibi geçip gitse de anılar
- Okurken 45
- Ellerin 46

Yüzün 47
Yokluğun 48
Soru ve Karşılık 49
Güven 50
Bir yanı ışık içindedir
Süreklilik 52
Telâş 53
Anlaşma 54
Söz 55
Denizden ve güneşten çıkıp geliyor
Sen Gelmeden 57
Yan Yana 58
Suskun Yay 59
Yazsonu 60

Kemal Özer

Sevdalı Buluşma

Son yazdıklarında sevdasıyla davasını iç içe işledi.

– Memet Fuat

Kemal Özer'in şiir haritasında sevi izlekli şiirler de özel bir bölge oluşturur. Yinelemek olacak ya, en aşınmış, kapısı en çok çalınmış izleklerden biridir sevi. Ancak Kemal Özer bu aşınmış izleğe değişik, kendince bir yaklaşımla eğiliyor.

– Emin Özdemir

Kemal Özer'in sevda şiirleri, gerçekten çok güzel ürünler. Bireysel bir tutkuyu toplumsal duyarlılıkla birleştirmenin unutulmaz örnekleri. Sevgiyle güzelleşecek bir dünyanın şiirsel övgüsü.

– Doğan Hızlan

Somutlanan yeni değerlerden yana bir ozan Kemal Özer. Hem yaşanana tanıklık etme, hem de yaşamı ileriye götürme, yol açma çabasında. Şimdiye değin yazılmış ahlı vahlı, sayrılıklı aşk şiirlerini silkeleyip bu güzel insan ilişkisine yeni gözle bakanlardan. Şiirlerine yaşadıklarını, yüreğini koyduğu için doyurucu ve uyarıcı. Okurlarının duyarlığını tazeleyip onları da bir yürüyüşe katabiliyor.

– Mehmet Başaran

Sevdalı Buluşma, sevdayı 'ben'den 'biz'e bir yürüyüş diye niteleyen Kemal Özer'in, 20 yıl sonra onu bir yaşam ge eniden ele aldığı iki bölümlü bir kitap. Bölümlerden anın 'yaşanan'la güncel yaşam kesitleri içinde bul ırken, öbürü o insanın oluşumunda yer alan kişise fyayla duyguların haritasını içeriyor.

ISBN 975-418-852-1

adam 968

ADAM